

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 325

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 29 august 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
115. — Ordonanță pentru aderarea României la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9—27 aprilie 1979.....		1
	Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare.....	2—8

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru aderarea României la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9—27 aprilie 1979

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 pct. 12 lit. i) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — România aderă la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9—27 aprilie 1979.

Art. 2. — În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor

împreună cu Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, Ministerul Comunicațiilor și Ministerul Sănătății vor elabora și vor supune spre aprobare Guvernului programul de punere în aplicare a prevederilor Convenției internaționale din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministru de stat, ministrul apărării naționale,
Victor Babiuc
p. Ministrul afacerilor externe,
Mihai Ungureanu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

Ministru de interne,
Gavril Dejeu
Ministrul sănătății,
Hajdú Gábor
Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Romică Tomescu
Ministrul comunicațiilor,
Sorin Pantiș

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN 1979*)**privind căutarea și salvarea pe mare**

Părțile la convenție,

remarcând importanța deosebită atribuită în diverse convenții acordării asistenței persoanelor aflate în pericol pe mare și stabilirii de către fiecare stat cu ieșire la mare a măsurilor adecvate și eficiente pentru supravegherea coastei și serviciile de căutare și salvare,

luând în considerare Recomandarea 40, adoptată de Conferința internațională pentru siguranța vieții pe mare, 1960, care recunoaște necesitatea coordonării activităților unor organizații interguvernamentale referitoare la siguranța pe mare și deasupra acesteia,

dorind să dezvolte și să promoveze aceste activități prin stabilirea unui plan internațional de căutare și salvare pe mare, corespunzător necesităților traficului maritim, pentru salvarea persoanelor aflate în pericol pe mare,

dorind să promoveze cooperarea dintre organizațiile de căutare și salvare din întreaga lume și dintre cele participante la operațiunile de căutare și salvare pe mare,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL I**Obligații generale impuse prin convenție**

Părțile se obligă să adopte toate măsurile legislative sau alte măsuri adecvate pentru a aplica efectiv convenția și anexa la aceasta, care formează parte integrantă a convenției. Orice referire la convenție constituie în același timp o referire la anexa acesteia, cu excepția cazului în care este în mod expres prevăzut altfel.

ARTICOLUL II**Alte tratate și interpretări**

(1) Nici o prevedere a convenției nu va prejudicia codificarea și dezvoltarea dreptului mării în cadrul Conferinței Organizației Națiunilor Unite asupra Dreptului Mării, convocată în virtutea Rezoluției 2.750 (XXV) a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, nici pretențiile sau interpretările legale, prezente sau viitoare, ale oricărui stat referitoare la dreptul mării și la natura și întinderea jurisdicției statului de coastă sau statului de pavilion.

(2) Nici o prevedere a convenției nu va fi interpretată ca prejudiciind obligațiile și drepturile navelor prevăzute în alte instrumente internaționale.

ARTICOLUL III**Amendamente**

(1) Convenția poate fi amendată prin oricare din procedurile specificate în paragrafele (2) și (3) de mai jos.

(2) Amendarea după examinarea în cadrul Organizației Consultative Interguvernamentale Maritime, denumită în continuare *organizația*:

a) Orice amendament propus de o parte și transmis secretarului general al organizației, denumit în continuare *secretarul general*, sau orice amendament considerat ca fiind necesar de către secretarul general ca rezultat al unui amendament adus prevederii corespunzătoare din anexa nr. 12 la Convenția Aviației Civile Internaționale va fi adus la cunoștință tuturor membrilor organizației și tuturor părților cu cel puțin 6 luni înainte de a fi analizat în cadrul Comitetului de siguranță maritimă al organizației.

b) Părțile, fie că sunt sau nu membre ale organizației, vor avea dreptul să participe la întrunirile Comitetului de siguranță maritimă pentru dezbaterea și adoptarea de amendamente.

c) Amendamentele vor fi adoptate cu o majoritate de două treimi dintre părțile prezente și votante în cadrul Comitetului de siguranță maritimă, cu condiția ca cel puțin o treime dintre părți să fie prezentă în momentul adoptării amendamentului.

d) Amendamentele adoptate în conformitate cu subparagraful c) vor fi comunicate de către secretarul general tuturor părților pentru acceptare.

e) Un amendament la un articol sau la paragrafele 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 sau 3.1.3 ale anexei este considerat acceptat la data la care secretarul general a primit instrumentele de acceptare de la două treimi dintre părți.

f) Un amendament adus prevederilor anexei, altele decât cele ale paragrafelor 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 sau 3.1.3, va fi considerat acceptat la sfârșitul unei perioade de un an de la data la care acesta a fost comunicat părților pentru acceptare. Totuși, dacă în această perioadă de un an, mai mult de o treime dintre părți notifică secretarului general că are obiecții la amendament, acesta va fi considerat neacceptat.

g) Un amendament la un articol sau la paragrafele 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 sau 3.1.3 ale anexei va intra în vigoare:

- (i) la șase luni de la data la care este considerat a fi fost acceptat, pentru acele părți care l-au acceptat;
- (ii) la data intrării în vigoare a amendamentului, pentru acele părți care l-au acceptat, după ce condiția menționată la subparagraful e) a fost îndeplinită și înainte de intrarea în vigoare a amendamentului;
- (iii) la 30 de zile după depunerea unui instrument de acceptare, pentru acele părți care l-au acceptat după data la care amendamentul a intrat în vigoare.

h) Un amendament la prevederile anexei, altele decât cele ale paragrafelor 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 sau 3.1.3, va intra în vigoare pentru toate părțile, cu excepția celor care au adus obiecții la amendament în condițiile subparagrafului f) și care nu și-au retras aceste obiecții după 6 luni de la data la care este considerat a fi fost acceptat. Totuși, înainte de data stabilită pentru intrarea în vigoare, oricare dintre părți poate notifica secretarului general că se consideră exceptată de la aplicarea efectivă a acestui amendament pentru o perioadă nu mai mare de un an de la intrarea în vigoare a acestuia sau pentru o perioadă mai lungă, dacă se hotărăște astfel de o majoritate de două treimi dintre părțile prezente și votante în cadrul Comitetului de siguranță maritimă în momentul adoptării amendamentului.

(3) Amendamentul adus de o conferință:

a) La cererea unei părți, susținută de cel puțin o treime dintre părți, organizația va convoca o conferință a părților pentru discutarea amendamentelor la convenție. Amendamentele propuse vor fi aduse la cunoștință tuturor părților de către secretarul general cu cel puțin 6 luni înainte de discutarea lor în cadrul conferinței.

b) Amendamentele vor fi adoptate în cadrul unei astfel de conferințe de o majoritate de două treimi dintre părțile prezente și votante, cu condiția ca cel puțin o treime din numărul părților să fie prezentă în momentul adoptării amendamentului. Amendamentele astfel adoptate vor fi comuni-

cate pentru acceptare tuturor părților de către secretarul general.

c) Cu excepția cazului în care conferința hotărăște altfel, amendamentul va fi considerat acceptat și va intra în vigoare în conformitate cu procedurile specificate în subparagrafele (2) e), (2) f), (2) g) și, respectiv, (2) h), cu condiția ca referirea din subparagraful (2) h) cu privire la Comitetul de siguranță maritimă, lărgit în concordanță cu prevederile subparagrafului (2) b), să fie considerată referire la conferință.

(4) Orice declarație de acceptare a unui amendament sau de obiecție la un amendament sau orice notificare comunicată în condițiile paragrafului (2) h) va fi supusă spre analiză, în scris, secretarului general, care va informa toate părțile asupra oricărei astfel de comunicări și asupra datei primirii acesteia.

(5) Secretarul general va informa statele asupra oricăror amendamente care intră în vigoare și asupra datei la care fiecare astfel de amendament intră în vigoare.

ARTICOLUL IV

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

(1) Convenția va rămâne deschisă spre semnare la sediul organizației, începând cu 1 noiembrie 1979 până la 31 octombrie 1980, și apoi va rămâne deschisă pentru aderare. Statele pot deveni părți la convenție prin:

a) semnarea fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării; sau

b) semnarea sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau

c) aderare.

(2) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea se va efectua prin depunerea unui instrument în acest scop la secretarul general.

(3) Secretarul general va informa statele asupra oricărei semnări sau asupra depunerii oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, precum și asupra datei depunerii acestuia.

ARTICOLUL V

Intrarea în vigoare

(1) Convenția va intra în vigoare după 12 luni de la data la care 15 state au devenit părți la aceasta, în conformitate cu art. IV.

(2) Pentru statele care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la convenție, în conformitate cu art. IV, după ce condiția prevăzută în paragraful (1) a fost îndeplinită și înainte de intrarea în vigoare a convenției, data intrării în vigoare va fi aceea a intrării în vigoare a convenției.

(3) Pentru statele care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la convenție după data la care convenția intră în

*) Lista semnăturilor nu este reprodusă.

CAPITOLUL 1

Termeni și definiții

1.1. Verbele la timpul viitor sunt folosite în anexă pentru a indica o prevedere a cărei aplicare uniformă de către toate părțile este necesară în interesul siguranței vieții pe mare.

1.2. Verbele la modul condițional sunt folosite în anexă pentru a indica o prevedere a cărei aplicare uniformă de către toate părțile este recomandată în interesul siguranței vieții pe mare.

1.3. Expresiile de mai jos sunt folosite în anexă cu următoarele sensuri:

1. *regiune de căutare și salvare* — zonă cu dimensiuni definite, în limitele căreia sunt furnizate servicii de căutare și salvare;

vigoare, aceasta va intra în vigoare la 30 de zile după depunerea unui instrument, în conformitate cu art. IV.

(4) Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, depus după data intrării în vigoare a unui amendament la convenție, în conformitate cu art. III, se va aplica convenției astfel amendate și convenția astfel amendată va intra în vigoare, pentru statul care depune un astfel de instrument, la 30 de zile de la data depunerii acestuia.

(5) Secretarul general va informa statele asupra datei intrării în vigoare a convenției.

ARTICOLUL VI

Denunțarea

(1) Convenția poate fi denunțată de oricare dintre părți, în orice moment după expirarea a 5 ani de la data la care convenția a intrat în vigoare pentru acea parte.

(2) Denunțarea se va efectua prin depunerea la secretarul general a unui instrument de denunțare. Secretarul general va notifica statele asupra oricărui instrument de denunțare primit, asupra datei la care acesta a fost primit, precum și asupra datei la care o astfel de denunțare devine efectivă.

(3) O denunțare va deveni efectivă după un an de la data la care secretarul general a primit notificarea acesteia sau la expirarea unei perioade mai lungi, specificată în instrumentul de denunțare.

ARTICOLUL VII

Depozitare și înregistrare

(1) Convenția va fi depozitată la secretarul general, care va trimite statelor copii legalizate ale acesteia.

(2) Imediat ce convenția intră în vigoare, secretarul general va transmite textul acesteia secretarului general al Organizației Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare, în conformitate cu art. 102 al Cartei Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL VIII

Limbi de redactare

Convenția este redactată într-un singur exemplar în limbile chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind egal autentic. Traducerile oficiale în limbile arabă, germană și italiană vor fi pregătite și depuse cu semnătura originală.

Încheiată la Hamburg la 27 aprilie 1979.

Drept pentru care subsemnații*), fiind împuterniciți în mod corespunzător de către guvernele lor respective în acest scop, au semnat convenția.

ANEXĂ

2. *centru de coordonare a operațiunilor de salvare* — unitate însărcinată să asigure organizarea eficientă a serviciilor de căutare și salvare și să coordoneze operațiunile de căutare și salvare într-o regiune de căutare și salvare;

3. *filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare* — unitate subordonată centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, complementară acestuia, într-o zonă determinată a unei regiuni de căutare și salvare;

4. *unitate de supraveghere de coastă* — unitate terestră, fixă sau mobilă, desemnată să supravegheze siguranța navelor în zonele de coastă;

5. *unitate de salvare* — unitate alcătuită din personal calificat și prevăzută cu echipamente adecvate pentru efectuarea de urgență a operațiunilor de căutare și salvare.

6. *comandant la fața locului* — comandantul unei unități de salvare, desemnat să coordoneze operațiunile de căutare și salvare într-o zonă de căutare determinată;

7. *coordonatorul căutării de suprafață* — navă, alta decât o unitate de salvare, desemnată să coordoneze operațiunile de căutare și salvare de la suprafață într-o zonă de căutare determinată;

8. *fază de urgență* — termen generic însemnând, după caz, fază de incertitudine, fază de alertă sau fază de pericol;

9. *fază de incertitudine* — situație în care există incertitudine în ceea ce privește siguranța unei nave și a persoanelor de la bord;

10. *fază de alertă* — situație în care există temeri în ceea ce privește siguranța unei nave și a persoanelor de la bord;

11. *fază de pericol* — situație în care este aproape sigur că o navă sau o persoană de la bord este amenințată de un pericol grav și iminent și că necesită asistență imediată;

12. *efectuarea unei amerizări forțate* — cazul în care o aeronavă execută o aterizare forțată pe apă.

CAPITOLUL 2

Organizare

2.1. Măsurile pentru asigurarea și coordonarea serviciilor de căutare și salvare

2.1.1. Părțile se vor asigura că, de-a lungul coastelor lor, sunt luate măsurile necesare pentru asigurarea serviciilor de căutare și salvare adecvate pentru persoanele aflate în pericol pe mare.

2.1.2. Părțile vor transmite secretarului general informații asupra modului în care își organizează căutarea și salvarea și asupra modificărilor ulterioare importante aduse acestora, inclusiv în ceea ce privește:

1. serviciile naționale maritime de căutare și salvare;

2. amplasarea centrelor înființate pentru coordonarea operațiunilor de salvare, numerele de telefon și telex și zonele lor de responsabilitate; și

3. unitățile principale de salvare aflate la dispoziția acestora.

2.1.3. Secretarul general va transmite, într-un mod adecvat, tuturor părților informațiile la care face referire paragraful 2.1.2.

2.1.4. Fiecare regiune de căutare și salvare va fi stabilită prin înțelegere între părțile interesate. Secretarul general va fi notificat asupra unor astfel de înțelegeri.

2.1.5. În cazul în care părțile interesate nu reușesc să ajungă la o înțelegere în ceea ce privește dimensiunile exacte ale regiunii de căutare și salvare, acele părți vor depune toate eforturile pentru a ajunge la o înțelegere în ceea ce privește adoptarea de măsuri corespunzătoare care să permită coordonarea generală echivalentă a serviciilor de căutare și salvare în zonă. Secretarul general va fi notificat asupra unor astfel de înțelegeri.

2.1.6. Secretarul general va notifica toate părțile semnatare asupra înțelegerilor sau măsurilor la care s-a făcut referire în paragrafele 2.1.4. și 2.1.5.

2.1.7. Delimitarea regiunilor de căutare și salvare nu este legată de cea a frontierelor între state și nu prejudiciază în nici un fel aceste frontiere.

2.1.8. Părțile ar trebui să ia măsuri pentru ca serviciile lor de căutare și salvare să poată interveni prompt în cazul recepționării apelurilor de pericol.

2.1.9. La primirea informațiilor privind faptul că o persoană se află în pericol pe mare într-o zonă în care o parte asigură în întregime coordonarea serviciilor de căutare și salvare, autoritățile responsabile ale acelei părți vor lua de urgență măsurile necesare pentru a asigura asistența disponibilă cea mai corespunzătoare.

2.1.10. Părțile se vor asigura că va fi acordată asistență oricărei persoane în pericol pe mare. Acestea vor proceda astfel, fără a ține cont de naționalitatea sau statutul persoanei sau de circumstanțele în care persoana este găsită.

2.2. Coordonarea mijloacelor de căutare și salvare

2.2.1. Părțile vor lua măsuri pentru coordonarea mijloacelor necesare asigurării serviciilor de căutare și salvare în jurul coastelor lor.

2.2.2. Părțile vor stabili un organism național pentru coordonarea generală a serviciilor de căutare și salvare.

2.3. Înființarea centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare și a filialelor acestora

2.3.1. Pentru a îndeplini cerințele paragrafelor 2.2.1 și 2.2.2., părțile vor înființa centre de coordonare a operațiunilor de salvare pentru serviciile lor de căutare și salvare și filiale ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare, după cum vor considera necesar.

2.3.2. Autoritățile competente ale fiecărei părți vor determina zona de care va răspunde fiecare filială a centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare.

2.3.3. Fiecare centru de coordonare a serviciilor de salvare și fiecare filială a centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare, înființate în conformitate cu prevederile paragrafului 2.3.1, vor dispune de mijloace adecvate de recepționare a semnalelor de pericol prin stații radio sau alte modalități. Fiecare centru și fiecare filială vor deține, de asemenea, mijloace adecvate pentru comunicare cu unitățile de salvare și cu centrele de coordonare a operațiunilor de salvare sau cu filialele centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, din zonele adiacente.

2.4. Desemnarea unităților de salvare

2.4.1. Părțile vor desemna fie:

1. ca unități de salvare, servicii de stat sau alte servicii publice sau private corespunzătoare, situate și echipate adecvat, sau subunități ale acestora; fie

2. ca elemente de organizare a operațiunilor de căutare și salvare, servicii de stat sau alte servicii publice sau private corespunzătoare sau subunități ale acestora, care nu pot fi desemnate ca unități de salvare, dar care sunt în măsură să participe la operațiunile de căutare și salvare; părțile vor stabili funcțiile acestor elemente.

2.5. Mijloace și echipamente ale unităților de salvare

2.5.1. Fiecare unitate de salvare va fi dotată cu mijloacele și echipamentele necesare îndeplinirii sarcinilor sale.

2.5.2. Fiecare unitate de salvare ar trebui să dispună de mijloace de comunicare rapide și sigure cu celelalte unități sau elemente angajate în aceeași operațiune.

2.5.3. Containerele sau cutiile care conțin echipamentele de supraviețuire care sunt lăsate la apă supraviețuitorilor ar trebui să aibă conținutul indicat prin codul de culori, în conformitate cu paragraful 2.5.4, precum și prin indicații inscripționate și prin simboluri explicite, în măsura în care aceste simboluri există.

2.5.4. Culoarea de identificare a conținuturilor containerelor și a pachetelor conținând echipamente de supraviețuire care pot fi lăsate la apă ar trebui să aibă forma unor benzi colorate, în conformitate cu următorul cod:

1. roșu — provizii medicale și echipament de prim ajutor;

2. albastru — alimente și apă;

3. galben — păături și îmbrăcăminte protectoare; și

4. negru — diferite echipamente auxiliare, cum ar fi: cup-toare, topoare, busole și ustensile de gătit.

2.5.5. Când articole cu o natură diversă sunt lăsate la apă în același container sau pachet, codul de culori ar trebui să fie folosit în combinație.

2.5.6. Instrucțiunile de folosire a echipamentelor de supraviețuire ar trebui să se afle în fiecare container sau pachet care poate fi lăsat la apă. Aceste instrucțiuni ar trebui să fie tipărite în limba engleză și în cel puțin alte două limbi.

CAPITOLUL 3

Cooperarea

3.1. Cooperarea dintre state

3.1.1. Părțile își vor coordona organizațiile lor de căutare și salvare și ar trebui, oricând este necesar, să-și coordoneze operațiunile de căutare și salvare cu cele ale statelor vecine.

3.1.2. Cu excepția cazului în care se convine altfel între statele interesate, o parte ar trebui să autorizeze imediat, cu respectarea legilor, regulilor și reglementărilor naționale aplicabile, intrarea în sau survolarea mării sale teritoriale sau a teritoriului său a unităților de salvare aparținând celorlalte părți numai în scopul căutării locului evenimentelor maritime și al salvării supraviețuitorilor unor astfel de evenimente. În astfel de cazuri, operațiunile de căutare și salvare vor fi coordonate, pe cât posibil, de către centrele adecvate de coordonare a operațiunilor de salvare ale părții care a autorizat intrarea sau de către oricare altă autoritate care a fost desemnată de către acea parte.

3.1.3. Cu excepția cazului în care se convine altfel între statele interesate, autoritățile unei părți, care doresc ca unitățile lor de salvare să intre în sau să survoleze marea teritorială sau teritoriul unei alte părți numai în scopul căutării locului evenimentelor maritime și al salvării supraviețuitorilor unor astfel de evenimente, vor transmite o cerere centrului de coordonare a operațiunilor de salvare al acelei alte părți sau acelei alte autorități care a fost desemnată de către acea parte, dând detalii complete asupra misiunii pe care o au în vedere și asupra necesității acesteia.

3.1.4. Autoritățile competente ale părților:

1. vor confirma imediat primirea unei astfel de cereri; și
2. vor indica cât de repede posibil condițiile, dacă există, în conformitate cu care misiunea avută în vedere poate fi întreprinsă.

3.1.5. Părțile ar trebui să încheie înțelegeri cu statele vecine pentru stabilirea condițiilor de admitere reciprocă a unităților de salvare ale fiecărei părți în limitele sau deasupra mării sale teritoriale sau a teritoriului său respectiv. De asemenea, ar trebui ca aceste înțelegeri să prevadă posibilități de intrare rapidă pentru astfel de unități, cu minimum posibil de formalități.

3.1.6. Fiecare parte ar trebui să-și autorizeze centrele de coordonare a operațiunilor de salvare:

1. să solicite celorlalte centre de coordonare a operațiunilor de salvare asistența care le-ar putea fi necesară, inclusiv nave, aeronave, personal sau echipamente;
2. să acorde autorizația necesară pentru intrarea unor astfel de nave, aeronave, personal sau echipamente în apele teritoriale sau pe teritoriul său ori să le survoleze; și
3. să întreprindă demersurile necesare pe lângă autoritățile vamale de emigrare sau alte autorități competente, în scopul grăbirii unei astfel de intrări.

3.1.7. Fiecare parte ar trebui să își autorizeze centrele de coordonare a operațiunilor de salvare să asigure, la cerere, asistență altor centre de coordonare a operațiunilor de salvare, inclusiv asistență sub formă de nave, aeronave, personal sau echipamente.

3.1.8. Părțile ar trebui să încheie înțelegeri privind căutarea și salvarea, cu statele vecine, în ceea ce privește folosirea în comun a mijloacelor, stabilirea unor proceduri comune, realizarea în comun a pregătirii personalului și a exercițiilor, verificări regulate ale canalelor de comunicație între state, vizite ale personalului din centrele de coordonare a operațiunilor de salvare pentru strângerea legăturilor și schimbul de informații privind căutarea și salvarea.

3.2. Coordonarea cu serviciile aeronautice

3.2.1. Părțile vor asigura cea mai strâns posibilă coordonare între serviciile maritime și cele aeriene, astfel încât să se asigure servicii de căutare și salvare cât mai eficiente în și dincolo de regulile locale de căutare și salvare.

3.2.2. Fiecare parte ar trebui să înființeze, atunci când este posibil, centre mixte de coordonare a operațiunilor de salvare și filiale mixte ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare, care să servească atât scopurilor maritime, cât și celor aeronautice.

3.2.3. În cazul în care sunt înființate centre de coordonare a operațiunilor de salvare și filiale ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare maritime și aeronautice distincte, în scopul deservirii aceleiași zone, partea interesată va asigura coordonarea cea mai strâns posibilă între centre sau filiale.

3.2.4. Părțile vor asigura, în măsura posibilului, folosirea unor proceduri comune de către unitățile de salvare înființate în scopuri maritime și cele înființate în scopuri aeronautice.

CAPITOLUL 4

Măsurile pregătitoare

4.1. Informații necesare

4.1.1. Fiecare centru și fiecare filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare vor dispune de informații relevante actualizate pentru desfășurarea operațiunilor de căutare și salvare în zona de operare a acestora, inclusiv de informații referitoare la:

1. unitățile de salvare și unitățile de supraveghere a coastei;

2. alte resurse publice și private, inclusiv facilitățile de transport și aprovizionare cu combustibil care ar putea fi utile în operațiunile de căutare și salvare;

3. mijloacele de comunicație care pot fi folosite în operațiunile de căutare și salvare;

4. numele, adresele telegrafice și de telex și numerele de telefon și de telex ale agenților de navă, ale autorităților consulare, ale organizațiilor internaționale și ale altor organisme care ar putea furniza informații esențiale referitoare la nave;

5. amplasările, indicativele de apel sau identitățile serviciului maritim mobil, orele de ascultare și frecvențele tuturor stațiilor radio care ar putea fi folosite în operațiunile de căutare și salvare;

6. amplasările, indicativele de apel sau identitățile serviciului maritim mobil, orele de ascultare și frecvențele tuturor stațiilor radio de coastă care transmit prognoze meteorologice și avertismente pentru regiunile de căutare și salvare;

7. amplasările și orele de ascultare ale serviciilor care asigură ascultarea radio și frecvențele de ascultare;

8. obiectele care pot fi confundate cu epave nelocalizate sau nesemnificate; și

9. locurile de stocare a echipamentelor de supraviețuire care pot fi lăsate la apă în caz de urgență.

4.1.2. Fiecare centru și fiecare filială a centrului de coordonare a operațiunilor de căutare și salvare ar trebui să aibă acces imediat la informații cu privire la poziția, cursul, viteza și indicativul de apel sau la identitatea stațiilor navelor situate în zona lor de operare, care pot oferi asistență navelor sau persoanelor aflate în pericol pe mare. Aceste informații pot fi păstrate de centrul de coordonare a operațiunilor de salvare sau pot fi puse la dispoziție cu ușurință, când este necesar.

4.1.3. Fiecare centru de coordonare a operațiunilor de salvare și fiecare filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare trebuie să dispună de o hartă la scară mare a regiunii sale, pe care vor fi afișate și evidențiate informații utile pentru operațiunile de căutare și salvare.

4.2. Planuri sau instrucțiuni operaționale

4.2.1. Fiecare centru și filială a centrului de coordonare vor elabora sau vor avea la dispoziție planuri sau instrucțiuni detaliate pentru conducerea operațiunilor de căutare și salvare în zona lor de operare.

4.2.2. Planurile sau instrucțiunile vor preciza măsurile luate pentru asigurarea, cât de mult posibil, a întretinerii și aprovizionării cu combustibil a navelor, a aeronavelor și a

vehiculelor utilizate în operațiunile de căutare și salvare, inclusiv a celor puse la dispoziție de alte state.

4.2.3. Planurile sau instrucțiunile ar trebui să conțină detalii privind acțiunile care trebuie întreprinse de către cei angajați în desfășurarea operațiunilor de căutare și salvare în zona de operare, mai ales despre:

1. modul în care trebuie desfășurate operațiunile de căutare și salvare;
2. folosirea sistemelor și facilităților de comunicații disponibile;
3. acțiunile care trebuie întreprinse în comun cu alte centre sau filiale ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz;
4. metodele care permit alertarea navelor pe mare sau a aeronavelor în zbor;
5. funcțiile și puterile personalului desemnat pentru operațiunile de căutare și salvare;
6. posibila relansare a echipamentelor, care poate fi cerută de condițiile meteorologice sau de alte condiții;
7. metodele de obținere a informațiilor esențiale relevante pentru operațiunile de căutare și salvare, cum ar fi: avizele către navigatori, buletinele și prognozele meteo și starea mării;
8. metodele de obținere a asistenței necesare de la alte centre sau filiale ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, mai ales nave, aeronave, personal și echipamente;
9. metodele care urmăresc facilitarea operațiunilor de întâlnire între navele de salvare sau alte nave și navele aflate în pericol; și
10. metodele care urmăresc facilitarea operațiunilor de întâlnire între aeronavele în pericol, constrânse să efectueze o amerizare forțată, și navele de la suprafață.

4.3. Disponibilitatea unităților de salvare

4.3.1. Fiecare unitate de salvare desemnată va fi menținută într-o stare de disponibilitate adecvată funcțiilor sale și ar trebui să țină la curent asupra stării sale de disponibilitate centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare căreia îi corespunde.

CAPITOLUL 5

Proceduri de operare

5.1 Informații referitoare la cazurile de urgență

5.1.1. Părțile se vor asigura că ascultările radio permanente, considerate posibile și necesare, sunt menținute pe frecvențele internaționale de pericol. O stație radio de coastă care recepționează orice apel sau mesaj de pericol:

1. va informa imediat centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare corespunzător;
2. va retransmite acest apel sau mesaj, în măsura în care aceasta este necesară, pentru a informa navele pe una sau mai multe frecvențe internaționale de pericol sau pe orice altă frecvență corespunzătoare;
3. va preceda această retransmisie cu semnalul de alarmă automat corespunzător, dacă aceasta nu s-a realizat deja; și
4. va lua orice altă măsură ulterioară care ar putea fi hotărâtă de autoritatea competentă.

5.1.2. Orice autoritate sau componentă a serviciilor de căutare și salvare, care are motive să creadă că o navă se află în situație de urgență, ar trebui, cât de curând posibil, să comunice centrului sau filialei centrului de coordonare a operațiunilor de salvare competente toate informațiile disponibile.

5.1.3. Centrele și filialele centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare trebuie, imediat ce au primit informațiile cu privire la o navă aflată în situație de urgență, să evalueze aceste informații și să determine faza de urgență în conformitate cu paragraful 5.2., precum și amploarea operațiunilor necesare.

5.2 Faza de urgență

5.2.1. În scopuri operaționale, se disting următoarele faze de urgență:

1. faza de incertitudine:

- 1.1. când se semnalează că o navă nu a sosit la destinație; sau
- 1.2. când nava nu și-a semnalat, așa cum fusese prevăzut, poziția sau starea de siguranță;

2. faza de alertă:

- 2.1. când, după o fază de incertitudine, încercările de a stabili o legătură cu nava au eșuat sau când cercetările efectuate pe lângă alte surse corespunzătoare au rămas fără rezultat; sau
- 2.2. când informațiile primite indică faptul că funcționarea navei este compromisă, fără ca aceasta să facă nava să ajungă în situație de pericol;

3. faza de pericol:

- 3.1. când informațiile primite indică în mod clar că o navă sau o persoană este în pericol grav și iminent și are nevoie de asistență imediată; sau
- 3.2. când, după faza de alertă, orice nouă încercare de a stabili o legătură cu nava și orice cercetare mai extinsă au rămas fără rezultat, se ajunge la concluzia că nava este fără îndoială în pericol; sau
- 3.3. când informațiile primite indică faptul că funcționarea navei este compromisă într-o asemenea măsură încât situația de pericol este posibilă.

5.3. **Proceduri aplicabile de către centrele și filialele centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare în timpul fazelor de urgență**

5.3.1. După declararea fazei de incertitudine, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, va iniția investigații pentru a determina starea de siguranță a navei sau va declara faza de alertă.

5.3.2. După declararea fazei de alertă, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, va extinde ancheta întreprinsă pentru regăsirea navei dispărute, va alerta serviciile de căutare și salvare competente și va declanșa procedura indicată la paragraful 5.3.3, după cum este necesar și în funcție de circumstanțele proprii fiecărui caz.

5.3.3. După declararea fazei de pericol, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz:

1. va iniția acțiunile prevăzute la paragraful 4.2;
2. când este cazul, va estima, în funcție de necesități, marja de incertitudine cu privire la poziția navei și va determina suprafața zonei de căutare;
3. va informa, dacă este posibil, proprietarul navei sau agentul acestuia și îl va ține la curent cu evoluția situației;
4. va informa alte centre sau filiale ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare, care ar putea fi solicitate să ia parte la operațiuni sau pe care aceste operațiuni le-ar putea interesa;
5. va solicita de îndată orice ajutor care ar putea fi furnizat de aeronave, nave sau alte servicii care nu sunt incluse propriu-zis în organizarea operațiunilor de căutare și salvare, ținând seama de faptul că în majoritatea situațiilor de pericol pe suprafața oceanelor, navele din vecinătate joacă un rol important în desfășurarea operațiunilor de căutare și salvare;
6. va stabili un plan general de executare a operațiunilor în baza informațiilor disponibile și îl va comunica spre informare autorităților desemnate în conformitate cu paragrafele 5.7 și 5.8;
7. va modifica, în cazul în care circumstanțele o cer, pozițiile prevăzute în paragraful 5.3.3. pct. 6;
8. va informa autoritățile consulare sau diplomatice interesate sau, dacă evenimentul privește un refugiat sau un expatriat, biroul organizației internaționale competente;
9. va informa, dacă este necesar, autoritățile însărcinate să ancheteze accidentul; și
10. va informa orice aeronavă, navă sau alte servicii operaționale în paragraful 5.3.3. pct. 6, în acord cu autoritățile

desemnate conform dispozițiilor paragrafului 5.7 sau 5.8, după caz, când asistența acestora nu mai este necesară.

5.3.4. Declanșarea operațiunilor de căutare și salvare în cazul unei nave a cărei poziție nu este cunoscută

5.3.4.1. În cazul declanșării unei faze de urgență privind o navă a cărei poziție nu este cunoscută, următoarele măsuri sunt aplicabile:

1. când un centru sau o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare este informată asupra unei faze de urgență și nu are cunoștință că alte centre iau măsurile adecvate, își va lua sarcina de a declanșa acțiunile necesare și de a se consulta cu centrele învecinate în scopul desemnării unui centru care să își asume responsabilitatea imediată a operațiunilor;

2. cu excepția cazului în care se hotărăște altfel printr-o înțelegere între centrele interesate, centrul care urmează a fi desemnat va fi centrul responsabil pentru zona în care se afla nava în momentul ultimei raportări a poziției; și

3. după declararea fazei de pericol, centrul care coordonează operațiunile de căutare și salvare va informa, dacă este necesar, celelalte centre interesate asupra tuturor circumstanțelor cazului de urgență și asupra evoluției situației.

5.3.5. Informarea navelor care fac obiectul fazei de urgență

5.3.5.1. Atunci când este posibil, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, responsabilă de operațiunile de căutare și salvare, va avea sarcina să transmită navei care face obiectul fazei de urgență informațiile asupra operațiunilor de căutare și salvare pe care acest centru le-a declanșat.

5.4. **Coordonarea operațiunilor în cazul în care sunt implicate două sau mai multe părți**

5.4.1. Când conducerea operațiunilor în întreaga regiune de căutare și salvare intră în responsabilitatea mai multor părți, fiecare parte va lua măsurile corespunzătoare în conformitate cu planurile sau instrucțiunile operaționale prevăzute în paragraful 4.2, atunci când este solicitată de centrul regional de coordonare a operațiunilor de salvare.

5.5. **Încetarea și suspendarea operațiunilor de căutare și salvare**

5.5.1. Faza de incertitudine și faza de alertă

5.5.1.1. Când, în cursul unei faze de incertitudine sau a unei faze de alertă, un centru sau o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, este informată că situația de urgență a încetat, aceasta va informa la rândul său autoritățile, unitățile sau serviciile care au fost alertate sau informate.

5.5.2. Faza de pericol

5.5.2.1. Când, în cursul unei faze de pericol, un centru sau o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, este informată de către nava în pericol sau de către alte surse corespunzătoare că starea de urgență a încetat, aceasta va lua măsurile necesare pentru încetarea operațiunilor de căutare și salvare și pentru informarea autorităților, unităților sau serviciilor care au fost alertate sau informate.

5.5.2.2. Dacă, în cursul unei faze de pericol, s-a stabilit că operațiunile de căutare ar trebui întrerupte, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, va suspenda operațiunile de căutare și salvare și va informa despre aceasta autoritățile, unitățile sau serviciile care au fost alertate sau informate. Se va ține seama de informațiile primite ulterior pentru a se determina dacă este cazul sau nu ca operațiunile de căutare și salvare să fie reluate.

5.5.2.3. Dacă, în cursul unei faze de pericol, s-a constatat că orice continuare a căutărilor ar fi inutilă, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, va înceta operațiunile de căutare și salvare și va informa despre aceasta autoritățile, unitățile sau serviciile care au fost alertate sau informate.

5.6. **Coordonarea la fața locului a activităților de căutare și salvare**

5.6.1. Activitățile unităților participante la operațiunile de căutare și salvare, fie ele unități de salvare sau alte unități care acordă asistență, vor fi coordonate astfel încât să se obțină rezultatele cele mai eficiente.

5.7. **Desemnarea comandantului la fața locului și definirea responsabilităților acestuia**

5.7.1. Când unitățile de salvare sunt pe punctul de a se implica în operațiuni de căutare și salvare, una dintre acestea trebuie să fie desemnată ca unitate de comandă la fața locului, cât mai curând posibil, și, de preferință, înainte de sosirea în zona de căutare determinată.

5.7.2. Centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare corespunzătoare ar trebui să desemneze un comandant la fața locului. Dacă acest lucru nu este posibil, unitățile implicate ar trebui să desemneze, de comun acord, un comandant.

5.7.3. Până când va fi fost desemnat un comandant la fața locului, prima unitate de salvare care sosește la locul de desfășurare a operațiunilor ar trebui să-și asume automat funcțiile și responsabilitățile de comandant la fața locului.

5.7.4. Comandantul la fața locului va fi însărcinat cu următoarele funcții, dacă acestea nu au fost îndeplinite de centrul sau filiala responsabilă:

1. determinarea poziției probabile a obiectului căutărilor, a marjei de eroare probabile în poziția acestuia și a zonei de căutare;

2. adoptarea de măsuri, din motive de siguranță, pentru amplasarea unităților participante la căutare;

3. atribuirea sectoarelor de căutare corespunzătoare unităților participante la operațiunile de căutare și alocarea zonelor de căutare unităților sau grupurilor de unități;

4. desemnarea unităților însărcinate cu salvarea după descoperirea obiectului căutărilor; și

5. coordonarea la fața locului a comunicațiilor de căutare și salvare.

5.7.5 Comandantul la fața locului va fi însărcinat, de asemenea, cu următoarele funcții:

1. să transmită rapoarte periodice centrului sau filialei centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, care coordonează operațiunile; și

2. să raporteze centrului sau filialei centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, care coordonează operațiunile, numărul și numele supraviețuitorilor; să comunice acestui centru numele și destinațiile unităților care au la bord supraviețuitori, raportând repartizarea acestor supraviețuitori pe unități, și să solicite asistență suplimentară centrului, în caz de nevoie, de exemplu, pentru evacuarea medicală a supraviețuitorilor care prezintă răni grave.

5.8. **Desemnarea coordonatorului căutărilor de suprafață și definirea responsabilităților acestuia**

5.8.1. Dacă nici o unitate de salvare (și, mai ales, nici o navă militară) nu este disponibilă pentru a-și asuma funcțiile de comandant la fața locului și dacă un anumit număr de nave comerciale sau alt fel de nave participă la operațiuni, una dintre acestea ar trebui să fie desemnată, de comun acord, drept coordonator al căutărilor de suprafață.

5.8.2. Coordonatorul căutărilor de suprafață ar trebui să fie desemnat cât mai curând posibil și, de preferință, înainte de sosirea în zona de căutare determinată.

5.8.3. Coordonatorul căutărilor de suprafață ar trebui să răspundă de numărul maxim de funcții enumerate la paragrafele 5.7.4 și 5.7.5, pe care nava este capabilă să le execute.

5.9. **Declanșarea operațiunilor**

5.9.1. Orice unitate care primește informații asupra unui caz de pericol va întreprinde imediat acțiuni, în măsura posibilităților sale, pentru a acorda asistență, sau va alerta alte unități care ar putea acorda asistență și va informa centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare în a cărei zonă s-a produs cazul de pericol.

5.10. *Zone de căutare*

5.10.1. Zonele de căutare, determinate în conformitate cu prevederile alin. 5.3.3.2, 5.7.4.1. sau ale paragrafului 5.8.3, pot fi modificate în funcție de necesități de către comandantul la fața locului sau de către coordonatorul căutărilor de la suprafață, care ar trebui să informeze centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare asupra măsurilor pe care le ia și asupra motivelor care au determinat luarea acestor măsuri.

5.11. *Diagrame de căutare*

5.11.1. Diagramele de căutare, stabilite în conformitate cu alin. 5.3.3.6 sau 5.7.4.3 ori cu paragraful 5.8.3, pot fi înlocuite cu alte diagrame, dacă aceasta este considerată a fi necesară de către comandantul la fața locului sau de către coordonatorul căutărilor de suprafață. Acesta ar trebui să informeze centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare asupra deciziei sale și asupra motivelor care au condus la această decizie.

5.12. *Reușita operațiunilor de căutare*

5.12.1. Dacă operațiunile de căutare au avut succes, comandantul la fața locului sau coordonatorul căutărilor de suprafață ar trebui să ordone unităților cel mai bine echipate să înceapă operațiunea de salvare sau să ofere orice altă asistență necesară.

5.12.2. Unitățile însărcinate cu salvarea ar trebui să informeze, dacă este nevoie, comandantul la fața locului sau coordonatorul căutărilor de suprafață asupra numărului și numelor supraviețuitorilor care se găsesc la bord, precizând, totodată, dacă toate persoanele au putut fi recuperate și dacă este necesară asistență suplimentară, cum ar fi, de exemplu, evacuarea medicală, precum și asupra destinației unităților.

5.12.3. Când operațiunea de căutare s-a încheiat cu succes, comandantul la fața locului sau coordonatorul căutărilor de suprafață ar trebui să informeze imediat centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare despre aceasta.

5.13. *Eșecul operațiunilor de căutare*

5.13.1. Operațiunile de căutare nu ar trebui să se încheie decât atunci când nu mai există nici o speranță rezonabilă de recuperare a supraviețuitorilor.

5.13.2. Decizia de a pune capăt căutărilor ar trebui să aparțină în mod normal centrului sau filialei centrului de coordonare a operațiunilor de căutare și salvare care coordonează operațiunile.

5.13.3. În regiunile oceanice îndepărtate care nu aparțin de un centru de coordonare a operațiunilor de salvare sau în care centrul responsabil nu este în măsură să coordoneze operațiunile de căutare și salvare, comandantul la fața locului sau coordonatorul căutărilor de suprafață își poate asuma responsabilitatea de încetare a operațiunilor de căutare.

CAPITOLUL 6

Sisteme de raportare ale navelor

6.1. *Noțiuni generale*

6.1.1. Părțile ar trebui să stabilească un sistem de raportare al navelor care să se aplice în orice regiune de căutare și salvare de care acestea răspund, dacă acestea îl consi-

deră necesar și fezabil pentru a facilita operațiunile de căutare și salvare.

6.1.2. Părțile care au în vedere stabilirea unui sistem de raportare al navelor ar trebui să țină seama de recomandările pertinente ale organizației.

6.1.3. Sistemul de raportare al navelor ar trebui să furnizeze informații actualizate asupra mișcărilor navelor, pentru ca în caz de pericol să se poată:

1. reduce intervalul între momentul în care se pierde legătura cu nava și cel al începerii operațiunilor de căutare și salvare, în cazurile în care nu a fost recepționat nici un semnal de pericol;

2. identifica rapid navele a căror asistență ar putea fi solicitată;

3. delimita o zonă de căutare cu o suprafață limitată, în cazul în care poziția unei nave în pericol este necunoscută și nesigură; și

4. acorda mai ușor asistență sau sfaturi medicale urgente navelor care nu au medic la bord.

6.2. *Caracteristici operaționale*

6.2.1. Pentru realizarea obiectivelor enunțate la paragraful 6.1.3, sistemul de raportare al navelor ar trebui să satisfacă următoarele caracteristici operaționale:

1. furnizarea informațiilor, mai ales a programului de marș și a raportării poziției, care ar putea permite anticiparea pozițiilor viitoare ale navelor participante;

2. menținerea unui curs prestabilit de navigație;

3. primirea la intervale corespunzătoare a rapoartelor de la navele participante;

4. simplitate în concepție și exploatare; și

5. utilizarea pentru rapoarte a unui format și a unor proceduri standardizate agreeate pe plan internațional.

6.3. *Tipuri de rapoarte*

6.3.1. Sistemul de raportare al navelor ar trebui să conțină următoarele rapoarte:

1. Programul de marș — care să conțină numele, indicativul de apel sau identitatea stației navei, data și ora plecării (GMT), detalii privind punctul de plecare a navei, următorul port de escală, intențiile în ceea ce privește ruta și viteza, data și ora (GMT) prevăzute pentru sosire. Modificările importante ar trebui să fie semnalate în cel mai scurt timp posibil.

2. Raportarea poziției — care să conțină numele, indicativul de apel sau identitatea stației navei, data și ora (GMT), poziția, cursul și viteza.

3. Raportul final — care să conțină numele, indicativul de apel sau identitatea stației navei, data și ora (GMT) sosirii navei la destinație sau plecării acesteia din zona acoperită de sistem.

6.4. *Utilizarea sistemelor*

6.4.1. Părțile ar trebui să încurajeze toate navele să-și raporteze poziția atunci când traversează zone în care au fost încheiate înțelegeri în ceea ce privește colectarea de informații asupra pozițiilor navelor în scopuri de căutare și salvare.

6.4.2. Părțile care colectează informații asupra poziției navelor ar trebui, în măsura posibilului, să le comunice, la cerere, celorlalte state, în scopuri de căutare și salvare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.